

Pál levele Tituszhoz

1-3. Fejezet

Tituszról nem tudunk sokat, mivel csak néha említi őt Pál a Korintusiakhoz írt leveleiben. Valószínű, hogy Pál szolgálata következtében tért meg, akárcsak Timóteus, mert őt is szeretett fiának szólítja.

Pál ezt a levelet körülbelül a Timóteushoz írt első levelével egyidőben írta. A hasonlóság a kettő között az, hogy Pál mindkettőben a gyülekezetek rendjéről beszél: a vének és a többi vezető kijelöléséről, és a gyülekezeteken belül működő különböző csoportok szerepeiről.

Pál, Isten szolgája

A görög eredetiben a *duloj* szó rabszolgát jelent, amely egyrészt alázatosságot sugal, ugyanakkor hatalmas büszkeséget is, hiszen mi lehet annál nagyobb megtiszteltetés, mint az egy igaz élő Istent szolgálni.

Mózeset is Isten szolgájának hívták, ugyanúgy, mint oly sok Ótestamentumi vezetőt.

Jézus Krisztusnak pedig apostola az Isten választottaiért, hogy higgyenek, és megismerjék az igazságot az igazi kegyesség szerint, az örök élet reménységére, amelyet az Isten, aki nem hazudik, örök idők előtt megígért,

Nem tudom, hogy Isten hol ígérte meg az örök életet a világ kezdete előtt, csak azt tudom, hogy Isten már a világ kezdete előtt létezett.

Az örök élet nemcsak azt jelenti, hogy állandóan élni fogunk, hanem az életünk minőségét is jelöli.

Amikor a gazdag ifjú Jézus lábai elé térdelt, és ezt kérdezte, hogy „*Jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?*”, akkor ugyanezt a szót használta. Bizonyára hosszú időn keresztül figyelte Jézus életét, és látta, hogy az Ő életének minősége magasan túlszárnyal mindent, amit ő eddig látott. Ezért ezzel a kérdéssel nemcsak az élet hosszára, de annak minőségére is rákérdezett.

Isten megadta számunkra az örök élet reménységét, amelyről Jézus ezt mondta Nikodémusnak: *Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*

Áldott reménységünk van, amelyet Jézus Krisztus halálából történt feltámadása erősített meg.

Péter pedig ezt írta az egyik levelében: *Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre,*

arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra.

A Biblia azt igéri, hogy azok, akik Jézus nevében hisznek, meg fogják kapni Istentől az örök élet ajándékát. *Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet.*

Elfogadhatónak tűnik az a feltevés, hogy ez az ígéret az örök élettel kapcsolatban egy valódi ígéret. Ha a természetet nézzük, akkor láthatjuk, hogy Isten a feltámadás reményével együtt teremtette meg azt is.

Amikor egy magot ültetünk a földbe, akkor a kicsírázás előtt a mag előbb meghal, majd új életet ad. Az a forma, ami a földből előbújik, egyáltalán nem hasonlít arra, amit elültettél, mert egy egyszerű magot ültettél el, és Isten egy olyan testet ad neki, amilyent Ő akar. Így van ez a halottak feltámadásakor is.

Elültetve romlottságba, feltámasztva romolhatatlanságban, elültetve gyengeségben, feltámasztva erőben, elültetve természetes testként, feltámasztva lelki testként.

A minap láttam egy selyemhernyót, és eszembe jutott az az eset, amikor a kislányunk egy napon berohant a házunkba, és azt kiáltotta, hogy „Apa, apa, egy szörmebunda mászik odakint.”

Amint nézegettem azt a selyemhernyót arra gondoltam, hogy pontosan azt teszi, amit a testének korlátai megengednek neki: mászik a földön. Lehet, hogy arra vágyott, hogy milyen jó lenne, ha repülni tudna, de a testét nem repülésre tervezték, hanem mászásra. Egy napon aztán felmászik a ház oldalára, egy kis ragacsos anyagot enged ki magából, begubózik, és ott ül mozdulatlanul. Majd egyszer csak el kezd mozogni, és hatalmas, fekete bársonyos szárnyak bukkannak elő a gubóból, majd a gyönyörű lepke elkezd repülni az udvarunkon, át a kerítésen, a mezőkön keresztül.

A természet metamorfózisát, a test változását láthatjuk benne. Ha a begubózás időszakában kiszúrtuk volna a gubóját, akkor csak valamiféle folyadék folyt volna ki belőle, semmi más. Ennek ellenére egy idő után egy gyönyörű bársonyos pillangóvá formálódott, amely teljesen véletlenül ugyanúgy néz ki, mint az a pillangó, amely a selemhernyó tojásait rakta le.

Ebben az esetben egy olyan testváltozást figyelhetünk meg, amelynek következtében az eredetihez képest egészen más test jön létre, teljesen más életkörülményekre.

Amikor Isten a mi testünket megteremtette, akkor a földi körülményekre teremtette meg azt, de igen valószínű, hogy egy magot vetett el, amely majd egyszer egy gyönyörű virággá fog fejlődni.

Ha Isten egy hernyót pillangóvá tud változtatni, akkor nekünk is tud majd egy olyan új testet adni, amely teljesen új körülményre teremtetik. Ez az amit a Biblia tanít.

Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk. Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felöltöni rá mennyből való hajlékunkat.

A Biblia azt tanítja, hogy az Isten gyermeke számára nincs halál, csak átalakulás, miközben a sátorból házba költözünk. Milyen dicsőséges reménységünk van nekünk!

De Jézuson kívül semmilyen valódi reménységet nem ismerek, csak ezt a földi életet. „Élj mint egy disznó, dögölj meg mint egy kutya” – mást itt nem csinálhatsz.

Pál azt írta, hogy ha a reménységünk Krisztusban csak erre a világra vonatkozna, az szörnyű lenne! Ha arra kellene gondoljak, hogy ennyi az egész, minden céloom, erdményem itt van, és Isten ennyit tud, amit ebben a világban láthatunk, akkor segítségért kellene kiáltsak. Az nagyon szörnyű lenne.

De olyan reménységem van, amely megtart akkor is, amikor a dolgok elsötétülnek, amikor nem megy minden úgy, ahogy kellene, amikor minden ellenem szól. A remény alapvetően fontos a létünkhöz, ahhoz, hogy az életben tovább tudjunk menni.

Norvégiában patkánykísérleteket folytattak. Betették őket egy vizes teknőbe, és állandóan vizet fecskendeztek rájuk, hogy ne tudjanak a hátukra fordulva úszni, aminek következtében kb. 17 percbe tellett, amíg megfulladtak.

Aztán egy csoport patkány esetében a fulladásuk előtt kivették őket, megtörölték, visszatették a ketrecükbe, enni adtak nekik, és hagyták, hogy tovább éljék a normális életüket. Később ismét visszatették őket a medencébe, ugyanolyan körülmények közé, mint azelőtt. Ezúttal viszont nem 17 percet éltek, hanem képesek voltak átlagosan 37 órán keresztül küzdeni az életükért.

A pszichológusok mindezt annak tulajdonították, hogy a patkányok előzőleg megtapasztalták már a megmenekülést olyan helyzetből, amikor már majdnem megfulladtak. Ezért ismét a menekülésben reménykedtek, és ez tartotta bennük az életet. A remény volt a különbség!

Milyen hatalmas reményünk van nekünk! Soha ne engedjétek, hogy valaki elvegye ezt tőletek. A mi örök életünket Isten ígérte meg nekünk, aki nem tud hazudni, és az Ő Igéje soha nem bukik el.

igéjét pedig kijelentette a maga idejében az evangélium hirdetésével: erre kaptam megbízást a mi üdvözítő Istenünk rendeléséből.

A megváltás terve már a világ előtt létezett, mert Isten minden dolgot ismer. Ne kérdezzétek meg, hogy ha Isten előre tudta, hogy az ember el fog bukni, akkor miért teremtette meg, mert úgysem tudom Isten miértjeit megválaszolni. De Ő meg is mondta ezt, hogy nem fogom tudni, hogy mit miért tesz:
a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az ÚR.

Isten a saját céljai és okai miatt teremtette meg az embert, tudván, hogy az ember el fog bukni, de ugyanakkor előre elhatározta a megváltás módszerét is, amelynek során elküldte a Fiát, hogy felfedje az Ő szeretetét, és hogy azoknak, akik hisznek benne reménységük legyen általa az örök életre.

Isten az időzónán kívül van, és egyetlen pillantással látja az emberiség egészét, egyszerre látja az elejét és a végét: mindazt, ami hatezer éve történt, és mindazt, ami kétezer év múlva fog történni. Az örök élet és a megváltás terve már a világ teremtése előtt létezett, de mindezt Isten a maga idejében jelentette ki az embereknek.

*Titusznak, a közös hitben való igaz fiamnak: Kegyelem és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a Krisztus Jézustól, a mi Üdvözítőnktől.
Azért hagytalak Krétában, hogy rendbe hozd az elintézetlenül maradt ügyeket, és presbitereket állíts szolgálatba városonként, ahogyan meghagytam neked:*

Krétának abban az időben nagyon rossz híre volt, az ottani emberek iszonyúan pénzsóvárok voltak. A krózos szavunk ered innen, ami eredetileg olyan embert jelentett, aki minden ügyében a saját hasznára akarta becsapni az embereket. Ilyenek voltak a krétai emberek, és ilyen körülmények között élt ott Krisztus teste.

Tituszt, aki megbízható, hű társa volt Pálnak, azért hagyta Krétában, hogy kijelölje és felkenje a véneket azokban a városokban, amelyeket Pál megjelölt számára.

Valahol útközben aztán az egyház magára vette a vének megválasztásának szokását. Nem tudom, hogy ez az ötlet honnan származott, mert az Új Testamentumban a véneket mindig csak kiválasztotta és szolgálatba állította a gyülekezet vezetősége.

*ha van olyan, aki feddhetetlen, egyfeleségű férfi, akinek gyermekei hívők, nem vádolhatók kicsapongással, és nem engedetlenek.
A püspök ugyanis, mint Isten sáfára legyen feddhetetlen, nem önkényeskedő, nem indulatos, nem részeges, nem kötekedő és nem haszonleső*

Már a korai egyházban előfordultak olyan esetek, hogy a vezetők az emberek vagyonára áhítoztak, és alaptalanul szereztek anyagi javakat tőlük. Ezért már akkor olyan törvényeket hoztak, hogy ha valamely egyházi vezető ilyen tesz, azt meg kell fosztani a tisztségétől.

Egyesek egyszerűen nem tudnak mit kezdeni a hatalommal, és a fejükbe száll a dicsőség.

vendégszerető

Azokban az időkben nagyon sokat utaztak az emberek, de kevés volt a megfelelő szállás, és a keresztényeknek nehéz volt a hivatalos szálláshelyeken megszállni, mert azok tele voltak mindenféle erköcstelenséggel. Ezért a keresztények igen nagy vendégszeretettel voltak keresztény társaikkal szemben, és nagyon fontos volt, hogy a vének megnyissák a többiek előtt a házaikat, és ezáltal példát mutassanak a többieknek.

a jóra hajlandó, józan, igazságos, kegyes, önmegtartóztató,

Ez a lista igen hasonló a Timóteushoz írt első levélben találhatóhoz.

aki ragaszkodik a tanítással megegyező igaz beszédhez, hogy az egészséges tanítással tudjon bátorítani, és meg tudja győzni az ellenszegülőket.

A mai egyház egyik legnagyobb gyengesége az egészséges tanítás hiánya. Gyakran a templom szórakoztató központtá válik, és a templomok egymással versengenek, hogy melyik tudja a leginkább szórakoztatni a tömeget. Az embereknek viszket a fülük, mert olyan kis kedves papi üzeneteket akarnak hallgatni, amelyekben aranyos, vicces történetek vannak, valódi tartalom nélkül.

Nagy szükségünk van az egészséges tanításra, és olyan tanító pásztorokra, akik valódi tanítással tudják az embereket Isten Igéjéhez vezetni, és akik az életükkel is bizonyítják, hogy Jézus a Messiás.

Mert sokan engedetlenek, fecsegők és ámítók, különösen a körülmetéltek között.

Pál itt a judaizálókról beszél, akik üres üzeneteket hirdetnek, amelyekben semmiféle megváltásról nincs szó.

Ezeket el kell hallgattatni, mert egész családokat feldúlnak azzal, hogy aljas nyereség kedvéért azt tanítják, amit nem volna szabad.

Ezek voltak azok az emberek, akik csak a nyereségért prédikálták azt, amit az emberek hallani akartak, hogy közben ők luxus életet élhessenek.

Valaki közülük, saját prófétájuk mondta: „A krétaiak mindig hazudozók, gonosz vadállatok, lusta, falánk népség.”

Ez a vélemény igaz.

Mit is mond itt Pál? Az igaz, hogy mindez igaz volt a krétaiak többségére, de tudjuk, hogy az általánosítás sohasem a valóság. Nem mondhatod, hogy minden

egy emberre igaz ez. Amikor Pál azt mondta, hogy ez a vélemény igaz, akkor arra gondolt, hogy valaki valóban ilyet mondott.

*Éppen ezért kímélet nélkül fedd őket, hogy egészséges legyen a hitük, ne foglalkozzanak zsidó mondákkal és az igazságtól elfordult emberek parancsolataival.
Minden tiszta a tisztának...*

Jézus azt mondta, hogy *Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a száján, hanem ami kijön a szájából, az teszi tisztátalanná az embert... Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.*
Ami az ember szívében van, az a legfontosabb.

Minden tiszta a tisztának

Találkoztam olyanokkal, akik mindenben a kis piszkos ügyeket keresik, hogy aztán bemondhassák a szennyes észrevételeiket. Ez csak azt mutatja, hogy mi van az ő fejükben és szívükben. Istenem, tégy tisztává engem.

de a fertőzötteknek meg a hitetleneknek semmi sem tiszta, sőt szennyes mind az elméjük, mind a lelkiismeretük.

Amikor ilyenek között voltam, úgy éreztem, hogy zuhanyoznom kell, miután elmentem közülük, mert folyamatosan áradt a szenny a szájukból.

*Azt vallják, hogy ismerik az Istent, de cselekedeteikkel tagadják, mert utálatosak és engedetlenek, és minden jó cselekedetre teljesen alkalmatlanok.
Te azonban azt hirdesd, ami egyezik az egészséges tanítással, hogy az idős emberek legyenek mértékletesek, tisztességesek és józanok, a hitben, a szeretetben és az állhatatosságban egészségesek;*

Gyönyörű dolog az, ahogyan az idő formálja az embert. Részrehajló véleményem tudatában kijelentem, hogy a fiam, Chuck Jr., az egyik legjobb Biblia tanító, akit valaha hallottam. Nagyon büszke vagyok rá, és arra a hatalmas tudásra és értelemre, ami nekik adatott.

De van egy problémája a szolgálatban: hogy nagyon kemény. Ezért gyakran mondom neki, amikor helyettem tanít, hogy emlékezzen Krisztus kegyelmére és szeretetére, mert nagyon hajlik arra, hogy ostorozzon.

A feleségem és én beszélgettünk róla, és úgy látjuk, hogy a szolgálatának legnagyobb hiánya a megnyugvásának hiánya. De mondtam a feleségemnek, hogy idővel megnyugszik, és amikor az ikrek születése után 5 gyerekük lett, valóban nagyon lenyugodott. Az idő múlása segít ebben és idővel sokkal visszafogottabb, türelmesebb és nyugodtabb lesz az ember.

Szükségünk is van erre, mert sokkal megértőbbek, együttérzőbbek, alázatosabbak kellene legyünk, amikor mások gyengeségeivel foglalkozunk.
Pál azt mondta, hogy

Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél.

A fiatalabb emberek hajlamosabbak a keménységre azért, mert még nem tapasztaltak olyan eseményeket, amelyek lenyugtatják őket.

ugyanígy az idős asszonyok is szentekhez illően viselkedjenek; senkit se rágalmazzanak, ne legyenek mértéktelen borivás rabjai, tanítsanak a jóra; neveljék józanságra a fiatal asszonyokat, hogy ezek is szeressék a férjüket és gyermekeiket,

Abban a kultúrában az asszonyok legtöbbször a saját szobáikban maradtak, és soha nem társalogtak, nem mentek a piacokra egyedül, csak kettesben. Igen kevés lehetőségük volt, és az élet nagyon nehéz volt számukra. A nők közti alkoholizmus emiatt nagyon szokványos volt, mert ezáltal szerettek volna megszabadulni az élet terheitől. Ezért ilyen hangsúlyos a józan életre való felhívás itt.

Oh, mennyire nagy szükségünk van olyan tanítókra, akik a férjek és a gyerekek szeretetét tanítja az asszonyok számára. Ma az egész társadalom arra akarja kényszeríteni az asszonyokat, hogy munkát vállaljanak, és legyenek sikeresek a világban, mert semmi értelme leragadni egy házban, semmi értelme a gyerekekért adni az életüket. Inkább adják be a bölcsödébe, és találják meg a helyüket a világban. Nagyon nagy szükség van azokra, akik a fiatal asszonyokat arra tudják tanítani, hogy hogyan szeressék a férjeiket és a gyerekeiket.

és józanok, tiszták, háziasak, jók, férjük iránt engedelmesek legyenek, nehogy miattuk érje gyalázat Isten ígését.

Egy keresztény bukásának egyik legszomorúbb mellékterméke az, hogy az Isten ellenségeinek alkalmat ad arra, hogy hibát találjanak a kereszténységben, és hogy káromolják az Istent.

Amikor Dávid elkövette a Betsabéval való bűnét, akkor Nátán azt mondta neki, hogy az Isten ellenségeinek alkalmat adtál, hogy káromolják Őt.

Óvatosak kell legyünk az életünkkel kapcsolatban, hogy a cselekedeteink ne adjanak okot arra Isten ellenségeinek, hogy káromolják Jézus nevét miattunk.

Az ifjakat ugyanígy intsd, hogy legyenek józanok mindenben; te magad légy példaképük a jó cselekedetekben

Amikor Pál az efezusi vénekhez beszélt az Apostolok cselekedeteiben a milétoszi tengerparton, azt mondta nekik, hogy „emlékeztek, hogy három éven keresztül veletek együtt voltam, tanítottalak és példát mutattam nektek.” Nemcsak tanított tehát, hanem a saját életével be is mutatta a keresztény élet mikéntjét.

Titusznak is ezt mondja: mutasd meg nekik, hogy miként kell ezt a fajta életet élni.

mutass nekik a tanításban romlatlanságot és komolyságot, beszéded legyen feddhetetlen és egészséges, hogy megszegyenüljön az ellenfél, mivel semmi rosszat sem tud mondani rólunk.

Vannak olyanok, akik csak azért fognak rosszat mondani rólatok, mert keresztények vagytok, és ezért nem szeretnek titeket. Hazudni fognak veletek kapcsolatban, keresni fogják a legkisebb hibátokat is, de ha nem találnak semmit, akkor majd kitalálnak valamit. Ennek ellenére ne adjatok olajat a tűzükre, ne adjatok okot gonosz beszédükre, hanem éljétek teljesen Jézus Krisztusnak elkötelezett életet.

A szolgálát intsd, hogy engedelmeskedjenek uraiknak, legyenek készségesek mindenben, ne feleljenek, ne lopjanak, hanem tanúsítsanak igazi, teljes megbízhatóságot, hogy a mi üdvözítő Istenünk tanításának dicsőre váljanak mindenben. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban

Az Isten kegyelme által menekültem meg, de ez nem jelenti azt, hogy bármilyen módon élhetem az életemet. Mire tanít az Isten kegyelme? Arra, hogy megtagadjam a világi vágyakat és józan, igaz életet éljek. Az Isten kegyelme tanítja mindezt nekem!

mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését

Ez az a dolog, amely mindennél jobban rávilágít az életünk perspektívájára: annak felismerése, hogy Jézus nemsokára visszatér.

János az egyik levelében ezt írja:

Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában. Ezért akiben megvan ez a reménység, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta.

A megtisztító reménység az, hogy tudatában vagyunk annak, hogy Jézus bármely pillanatban visszatérhet: éljünk hát igaz, kegyes, istenfélő életet. Júdás könyvének központi üzenete a 21.-ik versben található: *tartsátok meg magatokat Isten szeretetében.* Ennek egyik módja az, hogy Isten kegyelmét várjuk Jézus Krisztus dicsőséges megjelenésében.

aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik. Ezt hirdesd. Ints és feddj teljes határozottsággal: senki meg ne vessen téged.

Jézus azért adta önmagát értünk, hogy megválthasson minket minden gonoszságtól, és hogy a megtisztítson minket saját népeként. Egyesek rosszul értelmezik mindezt. Igaz hogy különbözünk a világi emberektől, de ez nem az öltözködésünkben kell megnyilvánuljon, hanem a teljes életünkben.

Emlékeztess őket arra, hogy rendeljék alá magukat a hatóságoknak és a felsőbbbségeknek: engedelmeskedjenek, és legyenek készek minden jó cselekedetre.

Itt és sok más helyen is arra buzdítják a kersztényt, hogy engedelmeskedjenek a felsőbb hatóságoknak, ha tetszik, ha nem, még akkor is, ha szerinte tévednek valamivel kapcsolatban.

Senkit se szóljanak meg, kerüljék a viszálykodást, legyenek megértőek, teljes szelídséget tanúsítva minden ember iránt. Mert valamikor mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők voltunk, különféle kívánságok és élvezetek rabjai, gonoszságban és irigységben élők, egymástól gyűlöltek és egymást gyűlölők.

Ez a rész hasonló az efezusi levél 2.-ik fejezetében levő ellentéttel:
Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint; igazodva a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik. Egykor mi is mindnyájan közöttük éltünk testünk kívánságaival, követtük a test és az érzékek hajlamait, és a harag fiai voltunk emberi természetünk szerint, éppen úgy, mint a többiek. De Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett a Krisztussal együtt - kegyelemből van üdvösségetek! - és vele együtt feltámasztott, és a mennyek világába ültetett Krisztus Jézusért, hogy megmutassa az eljövendő korszakokban kegyelmének mérhetetlen gazdagságát irántunk való jóságából Krisztus Jézusban. Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;
A kép a megváltás előtt és után.

Itt a Tituszhoz írt levélben is megtalálható ez a kép. A megváltásunk előtt levő dolgokat három részre osztja: az elsőbe az esztelenségek, butaságok tartoztak. Butaság az, hogy engedetlenek vagyunk Istennel szemben. Sámuel is ezért

fedtte meg Sault, amikor nem írtotta ki teljesen az amálékiakat, és igen gyenge, vallásos kifogással jött. Sámuel ezt válaszolta:

Talán ugyanúgy tetszik az ÚRnak az égő- és a véresáldozat, mint az engedelmesség az ÚR szava iránt? Bizony, többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél!

Olyan az engedetlenség, mint a varázslás vétke, és az ellenszegülés, mint a bálványimádás. Mivel te megvetted az ÚR igéjét, ő meg elvetett téged, és nem leszel király!

Mindig eszetlenségnek számít az engedetlenségünk Istennel szemben.

A következő dolog a tévelygés, amikor engedünk az átveréseknek.

És mekkora átverés a bűn maga. Emlékeztek amikor Sámson haját levágták, és *Ezt mondta Delila: Jönnek a filiszteusok, Sámson! Ő felébredt álmából, de azt gondolta: Kiszabadulok most is, mint máskor, csak megrázom magam! - mert még nem tudta, hogy elhagyta őt az ÚR.*

Őt saját képességeinek és erejének túlbecsülése csapta be. Igen buta az az ember akit saját korlátai becsapnak.

Egy másik kategória a rabság. Nagyon könnyen válhat egy ember saját vágyainak rabjává, amikor az ivás utáni vágy, a szex és az élvezetek utáni vágy uralkodni kezdenek fölötte.

Az utolsó kategória pedig az életmódunkkal kapcsolatos: az irigységben és gonoszságban élők.

Jakab ezt írja:

Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozzák-e ezeket?

Kívántok valamit, és nem kapjátok meg, öltök és irigykedtek, de nem tudtok célt érni, harcoltok és viszálykodtok.

Az irigység nagyon utálatossá és gyűlöltté tehet minden embert.

Pál azt mondja, hogy valamikor mi magunk is ilyenek voltunk, a vágy rabjai.

DE, és itt egy nagy fordulópont következik Pál levelében, mert amikor még a vágyaim rabja voltam, irigykedtem, viszálykodtam, mégis Isten ebben az elbukott állapotomban szeretett engem, és az Ő szeretete legyőzött mindent, és megváltott engem.

De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket

Az efezusiakhoz írt levélben írja Pál:

Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.

Az én igaz cselekedetem sohasem fog megváltani engem. Semmilyen munkálkodás nem tud megmenteni engem, csak Jézus Krisztus befejezett munkája. Amikor Jézushoz mentek egy napon és azt kérdezték, hogy mit kell mi tgyünk, hogy az Atya dolgát végezzük? Jézus azt válaszolta, hogy „higgyetek abban, akit Ő küldött”.

Istenhez sohasem ítéletért megyek, hanem csak a kegyelemért. De megérdemlem Isten ítéletét, mert korábbi életemben engedetlen voltam és ellene lázzadtam. Mégis Isten kegyelmes, szeret engem, jó és kedves velem, de nem az én cselekedeteim, hanem csakis az Ő kegyelme miatt váltott meg engem.

Újjászüdő és megújító fürdője a Szentlélek által

A Szentlélek általi újjászületésben találom meg az új életemet és reménységemet, miután Ő a múltam minden bűnét elmossa. Ez az evangélium nagy dicsősége, hogy bármilyen szörnyű, ronda, hatalmas bűnök voltak a múltunkban, Jézus Krisztus vére minden bűntől meg tudja tisztítani az embert.

Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket.
Mennyire örülök, hogy nem azt mondta, hogy amilyen messze van északról dél. Mert a bűneim csak 20,000 kilométerre volnának tőlem, hiszen csak az Északi sarkig mehetek észak felé, de után ha tovább megyek, akkor már dél felé tartok.

Viszont ha ma este el kezdesz kelet felé repülni, egész hátralevő életedben repülhetsz, mégsem érsz a végére, és ugyanígy nyugat felé. Vajon Dávid ezt kiokoskodta, amikor megírta a 103.-ik zsoltárt, vagy Isten ihlette mindezt?

Miennyire jó, kedves és szerető az Isten velem szemben, aki csak egy nyomorult, reménytelen bűnös vagyok.

akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által,

Minden, amit Isten számodra elkészített, Jézusban bennefoglaltatik. Semmit sem kapsz tőle függetlenül: Ő a teljes csomag.

Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet;

hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.

A megigazulás azt jelenti, hogy igaznak, ártatlannak nyilvánított Isten. De hogyan teheti meg ezt Isten, amikor annyira bűnös vagyok? Mert minden bűnömet Jézus Krisztusra helyezte, és Ő meghalt értem. Isten teljes mértékben megbocsájt nekem, olyannyira, hogy a múltamat soha többé nem említi meg előttem.

A Római levél 8.-ik fejezetében azt írja Pál:

Ki vádolná Isten választottait? Hiszen Isten az, aki megigazít.

Tudjátok hát meg, hogy Isten semmivel sem vádol, hanem teljesen ártatlannak ítelt meg titeket. Megigazított Jézus Krisztuson keresztül.

Ennek következtében most Isten örököse lettem, az Ő örökkévaló királyságának gazdagsága és dicsősége mind az enyém. Ez az Isten megváltásának dicsősége, amely nem csak a bosszúállástól mentett meg, hanem az Ő dicsőségében fogok osztozni az Ő örököseként az Ő királyságában.

Figyeljete rám! A világ még megközelíteni sem tudja azt, amit Isten ajánl nektek itt és most. Ha a világ az egész világot ajánlaná is minden csillogásával együtt, az csak egy árnyék volna mindahoz képest, amit Isten ad Jézus Krisztuson keresztül. Mert a világ ragyogását, pompáját, nagyszerűségét ha meg is kapnátok, meddig lehetne az a tietek? Vegyük azt, hogy 100 évig a tietek lehetne, de mi az a 100 év az örökkévalósághoz képest.

Mózes nagyon bölcsen döntött, amikor azt választotta, hogy Isten népével együtt fog szenvedni ahelyett, hogy a bűn élvezeteiben merüljön el egy ideig *mivel nagyobb gazdagságnak tartotta Egyiptom kincseinél a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett.*

Igaz ez a beszéd, és szeretném, ha szilárdan tanúskodnál ezek mellett, hogy az Istenben hívők igyekezzenek a jó cselekedetekben előljárni: ezek jók és hasznosak az embereknek.

Na, most meg pont az ellenkezőjét mondja? Egyáltalán nem!

Ez a következő lépés.

Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.

De ha már meg vagytok váltva, akkor gyümölcsöket kell teremjete. A munkálkodásotok nem tud megváltani titeket, de a jó munkátok a hitetek bizonyítéka, mert a hit az aktív cselekedeteket szül. A valódi hit azokban a cselekedetekben nyilvánul meg, amelyet a megváltott ember végez. Jakab szerint: *meg fogom neked mutatni cselekedeteim alapján a hitemet.*

A hit cselekedetek nélkül meddő, így nem is hiszel igazán!

Tegyük fel, hogy azt prófétálnám, hogy itt Dél-Kaliforniában földrengés lesz, és holnap reggel 8-kor az egész terület bele fog zuhanni a Csendes-Óceánba. Ha reggel fél 8-kor felhívnál, és én a saját telefonomat felvenném, és azt mondanám, hogy igen, 8-kor ez meg fog történni, hinnél-e nekem?

De ha felhívnál, és az üzenetrögzítőn azt mondanám, hogy „Elnézést, hogy nem vagyok itt, mert Arizonába utaztam, és ott várom a nagy földrengést.”, akkor azt gondolnád, hogy valóban hiszem, hogy be fog következni, mert a cselekedeteim összhangban vannak a beszédemmel.

A szavaimnak megfelelő tettekre van szükség, mert ezek fogják bizonyítani azt, hogy valóban hiszem is azt, amiről beszélek. Ezt mondja a Biblia.
Ha tehát a cselekedeteid nem felelnek meg a szavaidnak, akkor hazudsz, és a hazugság nem fog megváltani.

„Hiszek Jézus Krisztusban”. Jó, de lássuk, hogy miként változott meg az életed. Ha még mindig a régi dolgokat csinálod, akkor hogyan mondhatod azt, hogy Jézus az én megváltóm. Egy hazudozó vagy!

Első levelében olyan dolgokat említ János, amelyeket az emberek szoktak kijelenteni: „A világosságban járok.” Nagyszerű dolog ezt mondani, ugye? De ha azt mondod, hogy a világosságban jársz, és valójában pedig sötétségben vagy, akkor hazudsz.

„Nem követek el semmi bűnt.”-mondják az emberek.
Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság.

„Krisztusban élek”, mondja valaki. Milyen dicső dolog, hogy valaki ezt mondhatja. De ha Benne éltek, akkor úgy kell élnetek, mint Ő.

„Szeretem Istent, de utálok a testvéremet.” Tévedsz, mondja János, hogyan szeretheted Istent, akit nem látsz, és utálsz a testvéredet, aki Isten képmására teremtetett?

Nem az a lényeg, hogy mit mondok, hanem az, hogy mit cselekszem a hitemmel kapcsolatban.

De kerüld az ostoba vitatkozásokat, a nemzetségtáblázatokkal kapcsolatos kérdéseket

A lelkipásztorok sok értelmetlen kérdéssel foglalkozhatnak, amelyeket legtöbbször nem a válaszvárás őszinteségével tesznek fel nekik.

Nekem nincs időm a buta kérdésekre akkor, amikor valaki csak az Irás megkérdőjelezését tűzi ki célul.

a viszálykodásokat és a törvényeskedő harcokat, mert ezek haszontalanok és hiábavalók.

A tévtanítók elől egy vagy két megintés után térj ki,

Néhány figyelmeztetés után egyszerűen utasítsd el őket.

tudván, hogy az ilyen ember kivetkőzött önmagából, bűnben él és magában hordja ítéletét.

Amikor majd elküldöm hozzád Artemászt vagy Tükhikoszt, igyekezz hozzám jönni Nikopoliszba, mert elhatároztam, hogy ott töltöm a telet.

Segítséget fog tehát küldeni Titusznak, hogy valamelyikük ellássa az ő feladatát és Titusz találkozhasson Pállal Nikopoliszban.

Zénászt, a törvénytudót, és Apollóst gondosan engedd útnak, hogy semmiben se legyen hiányuk.

Apollós Pállal szolgált Efezusban és Korintusban, és valószínű, hogy nagyon jól megértették egymást, mert mindketten nagyon értették a Héber Írásokat, és e tudásuk segítségével erőteljesen tudták hirdetni az embereknek, hogy Jézus a Messiás.

*De tanulják meg a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elől ott, ahol sürgős segítségre van szükség, nehogy gyümölcstelenek legyenek.
Köszöntenek téged valamennyien, akik velem vannak. Köszönts azokat, akik szeretnek minket a hitben. A kegyelem legyen mindnyájatokkal!*